ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 13ον—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3780
ΚΥΡΙΑΚΗ
20
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1963

Αὔριο ἡ ζωὴ θὰ εἶναι καλύτερη μὲ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κέντρου

ΤΟΝΙΖΕΙ Ο κ. ΤΑΣΗΣ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Φέρει μηνύματα νίκης ἀπὸ τὴν ὕπαιθρον

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ πορεία εἶναι ἡ προεκλογικὴ εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας ἐκστρατεία διαφωτίσεως τοῦ ὑποψηφίου τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ΤΑΣΗ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Ὁ φλογερὸς καὶ θετικὸς αὐτὸς ἀγωνιστής, ὁ ΠΙΣΤΟΣ συμπαραστάτης τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ εἰς ΟΛΟΥΣ τοὺς ἀγῶνας του, γίνεται παντοῦ δεκτὸς μὲ ἰδιαιτέραν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν, εἶναι ὅτι ἀκόμη καὶ εἰς περιοχὰς ΑΛΛΟΤΕ δυσκόλους διὰ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου, ὅπως εἰς μερικὰς περιοχὰς τῆς Αἰγιαλείας, ἔφθασε τώρα ὁ ΑΝΕΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ καὶ πνέει σφοδρὸς καὶ ζωογόνος.

«Ὥργωσε» κυριολεκτικῶς, ὅπως εἶπε, τὴν Αἰγιάλειαν. Καὶ διεπίστωσεν ὅτι ἡ ἐπαρχία αὐτὴ ΤΩΡΑ ἔχει συντονίσει τὸν παλμόν της, μὲ τὸν παλμὸν ὅλου τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας, ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι αὐτὸ ποὺ ἐδήλωσεν ὁ κ. Βγενόπουλος: «Σὲ ἕνα χωριό,πρώην στελέχη τῆς ΕΡΕ καὶ ἀνήκοντες εἰς τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς, διότι εἶχον καὶ θύματα εἰς τὴν οἰκογένειάν των ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν, προσεχώρησαν τώρα εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου, μὲ ἀπόλυτον ἡσυχίαν, ὅτι ὅλα θὰ πάνε ὄχι μόνον ΚΑΛΑ, ἀλλὰ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ὑπὸ Πρωθυπουργὸν τὸν Γεώργιον Παπανδρέου». Τέτοια δὲ χαρακτηριστικὰ περιστατικὰ συμβαίνουν σχεδὸν παντοῦ.

«Ὁ κόσμος — ἐτόνισεν ὁ κ. Βγενόπουλος — ἔχει πλέον ἀπόφασιν νὰ συντελέσῃ διὰ τῆς ψήφου του εἰς μίαν ΕΘΝΙΚΗΝ καὶ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΝ ΑΛΛΑΓΗΝ, ψηφίζων τὸ Κέντρον».

«Σὲ πολλὰ χωριά — συνέχισεν ὁ κ. Βγενόπουλος — συνέβη νὰ ὁμιλῇ ὑποψήφιος τῆς ΕΡΕ τὴν στιγμὴν τῆς ἀφίξεώς μας, εἰς ἕνα καφενεῖο. Πηγαίνομεν ἐμεῖς εἰς τὸ ἄλλο καὶ μὲ εὐγένειαν περιμένομεν νὰ τελειώσῃ ἡ ὁμιλία τοῦ ἀντιπάλου μας, διὰ νὰ ἐκθέσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἄποψίν μας. Πιστεύομεν ὅτι εἰς τὴν ἀληθινὴν δημοκρατίαν, ὅπως εἶναι ἡ πατρίδα μας, πρέπει ὁ ψηφοφόρος νὰ δύναται νὰ τοὺς ἀκούσῃ ὅλους καὶ νὰ σχηματίσῃ ἔπειτα προσωπικὴν κρίσιν καὶ νὰ πράξῃ κατὰ συνείδησιν ἐθνικὴν καὶ πατριωτικήν. Καὶ πράγματι, τὰ χωριά μας δίδουν τὸν τόνον τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὑποδεχόμενα μὲ εὐγένειαν ὅλους τοὺς ὑποψηφίους. Ὡστόσο, ἐκδηλώνουν σαφῶς τὴν προτίμησίν των εἰς τὸ Κέντρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πιστεύουν ὅτι θὰ ἴδοῦν ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΗΜΕΡΕΣ, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει θέλουν ΝΑ ΤΟ ΔΟΚΙΜΑΣΟΥΝ καὶ νὰ δώσουν ἀπὸ ΕΘΝΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣ, ἄλλως τε, τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον καὶ καθὼς μιὰ φορὰ ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ, τώρα νὰ τὴν σώσῃ ἀπὸ τὴν ΦΤΩΧΕΙΑ καὶ τὴν ΦΑΥΛΟΤΗΤΑ καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ΠΡΟΟΔΟΝ καὶ τὴν ΑΡΕΤΗΝ τῆς ἀληθινῆς δημοκρατίας. Λοιπόν, ἐπανέρχομαι — λέγει ὁ κ. Βγενόπουλος — εἰς τὴν ἀφήγησίν μου. Πηγαίνομε στὸ ἄλλο καφενεῖο καὶ περιμένομε νὰ τελειώσῃ ἡ ὁμιλία τοῦ ἀντιπάλου μας. Ἀλλά, δὲν περιμένουν οἱ ἀγρότται. Καὶ διαρρέουν ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν τῆς ΕΡΕ καὶ ἔρχονται ἀμέσως εἰς τὴν ἰδικήν μας. Τὰ λόγια μας πέφτουν σὰν σιγανὴ βροχὴ σὲ διψασμένη γῆ... Τὰ ρουφοῦν ἄπληστα καὶ μὲ ἔκδηλη τὴν ψυχικὴ εὐχαρίστησι... Δὲν τὸ κρύβουν πλέον. Παλαιοὶ ὁπαδοὶ τοῦ φιλελευθερισμοῦ ξαναγυρίζουν. Παλαιοὶ δεξιοὶ ἔρχονται. Πρώην ἀριστεροὶ ἀντιλαμβάνονται ὅτι μόνον ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἐγγυᾶται τὴν ἀλλαγὴν καὶ ἔρχονται ἐπίσης αὐτὴν τὴν φορὰν κοντά μας. Γενικὴ εἶναι ἡ διαπίστωσις ὅτι ὑπάρχει ρεῦμα ἀλλαγῆς, τόσο δυνατό, ποὺ τίποτε δὲν θὰ τὸ ἀναχαιτίσῃ».

Εἰς τὴν μεταστροφὴν αὐτὴν συντελεῖ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ — πρέπει νὰ τὸ εἴπωμεν — ἡ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους τοῦ Κέντρου καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν πεπειραμένον πολιτικόν, τὸν κ. ΤΑΣΗΝ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΝ. Μιλάει στὴν ψυχὴ τοῦ Λαοῦ.

«Τρία τροπάρια — τοὺς λέγει — φάλλουν οἱ ἀντίπαλοί μας τῆς ΕΡΕ. Ἐθνικοφροσύνη, Ἡσυχία, Ἔργα. Ἀλλά, ἂς τὰ ἰδοῦμε ἕνα — ἕνα. Εἶναι ἐγκληματικὸν καὶ αὐτόχρημα ἀντεθνικὸν νὰ μονοπωλῇ τὴν ἐθνικοφροσύνην ἕνα μόνον κομμάτι τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας. Ὅσοι δὲν εἶναι μὲ τὴν ΕΡΕ δὲν ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνην... Εἶναι ἐθνικῶς ὕποπτοι ἢ ὄχι ἐχέγγυοι. Ἀλλὰ οὔτε οἱ ἴδιοι, ὅσοι τὰ λέγουν αὐτά, δὲν τὰ πιστεύουν. Τὰ λέγουν μόνον διὰ κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν. Ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν ὅσοι ἀκολουθοῦν τὴν ΕΡΕ νὰ ἦσαν τὸ μόνον ἐθνικὸν τμῆμα. Ἄλλως τε, γιὰ ποιὰ ἐθνικοφροσύνη μιλοῦν; Γιὰ τὴν ἐθνικοφροσύνη, ἡ ὁποία ἐπέτρεψε σ' ἕνα τέως ὑπουργὸ τῆς ΕΡΕ, ἀποχωροῦντα ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον, νὰ μὴ πάρῃ μόνον τὰ ἄπλυτά του, ἀλλὰ καὶ ἐπίσημα χαρτιά, διὰ νὰ συγκαλύψῃ παλαιοὺς ἀριστεροὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ΕΡΕ τώρα; Περὶ ἡσυχίας. Ἡ Ἕνωσις Κέντρου διαθέτει στελέχη μεγάλης ἐθνικῆς προσωπικότητος. Ὅπως εἶπεν ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, δὲν δεχόμεθα μαθήματα πατριωτισμοῦ, ἀλλὰ διδομεν. Ἐὰν γίνῃ μετὰ τὰς ἐκλογὰς κυβέρνησις Κέντρου μὲ πρωθυπουργὸν τὸν Παπανδρέου, μὲ ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν τὸν γιὸ τοῦ μεγάλου Ἐθνάρχου Βενιζέλον, μὲ ὑπουργὸν Συντονισμοῦ τὸν Γεώργιον Μαῦρον, τὸν πρῶτον ποὺ ἐμείωσε τοὺς φόρους τῶν ἀδυνάτων, κατὰ τὴν κυβέρνησιν Κέντρου 1950 — 1952, μὲ ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν τὸν ἥρωα τοῦ Ἔλ Ἀλαμέϊν καὶ τοῦ Ρίμινι, τὸν στρατηγὸ Κατσώτα, μὲ ὑπουργὸν Ναυτικῶν τὸν ἡρωϊκὸ ναύαρχο Τούμπα, ποὺ συνέδεσε τὸ ὄνομά του μὲ τὸ πλέον καταπληκτικὸ κατόρθωμα τοῦ πολέμου, νὰ ὁδηγήσῃ ἀσφαλῶς τὸν «Ἀδρία» χωρὶς πρῶρα, καὶ μὲ ὑφυπουργὸν Ἀσφαλείας τὸν Τάση Βγενόπουλο—ὑπάρχει κανείς, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ λόγους νὰ μὴ κοιμᾶται ἥσυχος; Ἀλλὰ ἐρχόμεθα καὶ εἰς τὸ τροπάριον τῶν ἔργων. Ὁ Καραμανλῆς ἔκαμε ἔργα. Ἀλλὰ μία ἄλλη κυβέρνησις θὰ ἔκανε ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ, ΚΑΛΥΤΕΡΑ καὶ ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ. Δὲν θὰ ἔκανε ἔργα πολυτελείας καὶ μὲ σπατάλες, ἀλλὰ ἔργα γιὰ τὸ λαὸ καὶ μὲ νοικοκυρωσύνη. Ὁμόνοιες καὶ Πάρνηθες, ὁμολογῶ ὅτι δὲν θὰ ἔκανε μία ἄλλη κυβέρνησις. Ἄλλως τε, ἂς ἐξετάσωμε τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα: Σὲ τρεῖς ἐκλογὲς ἐδώσατε τὴν ἐμπιστοσύνη σας — ἐπιλέγει ὁ κ. Βγενόπουλος — εἰς τὴν ΕΡΕ. Καὶ ἐκυβέρνησε σὲ ἐποχὴ ἥσυχη, μὲ σταθερὸ νόμισμα, χωρὶς ἐξωτερικὲς ἢ ἐσωτερικὲς ἀναταραχές, μὲ ἄφθονα οἰκονομικὰ μέσα. Ἐβελτιώθη ἡ θέσις σας; Σεῖς τὸ ξέρετε καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον. Ψηφίσατε λοιπὸν τώρα τὴν Ἕνωσιν Κέντρου, ἡ ὁποία εἶναι ἕτοιμη νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπο ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΙΓΟΥΣ. Μὲ τὴν ψῆφο σας ΑΥΡΙΟ Η ΖΩΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΗ».

Ἀπήχησιν εὑρίσκει εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον καὶ μία προκήρυξις τοῦ κ. Βγενοπούλου, εἰς τὴν ὁποίαν περιέχεται ἡ κατὰ τὴν 10ην Μαΐου 1963 ἀγόρευσίς του εἰς τὴν Βουλήν, ὅταν ἐξήγησε διατὶ καταψηφίζει τὴν κυβέρνησιν τῆς ΕΡΕ. Εἰς τὴν ἀγόρευσιν αὐτὴν ἐκτίθενται τόσον τὰ γενικά, ὅσον καὶ τὰ τοπικὰ ζητήματα τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἐπιβάλλει τώρα νὰ δοθῇ ἐντολὴ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου.

Ἰδοὺ ἡ ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ ἀγόρευσις:

«ΚΑΤΑΨΗΦΙΖΩ τὴν κυβέρνησιν Καραμανλῆ διὰ τοὺς ἀκολούθους λόγους:

»Διότι, ἐκτὸς τῆς ἀποτυχίας τῆς κυβερνήσεως, εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς τῆς Κυβερνητικῆς δραστηριότητος, αὕτη ἐγκατέλειψε γενικῶς τὴν Ἐπαρχίαν, καὶ δὲν περιβάλλει ταύτην μὲ ὅσην στοργὴν καὶ εὔνοιαν ἐπιδεικνύει πρὸς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ τὸ Κέντρον, ἐξ οὗ καὶ ἡ κάψις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῶν Ἐπαρχιακῶν Κέντρων καὶ ἡ ἀσύμμετρος οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ἐπαρχίας, τῆς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς καταφεύγει ἀθρόος εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, μέλλουσαν νὰ ὑποστῇ ἐντὸς συντόμου χρόνου ἐγκεφαλικὴν συμφόρησιν.

»Διότι, εἰδικότερον, ἡ Κυβέρνησις ἐγκατέλειψε τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς φροντίδος καὶ ἐνισχύσεως.

»Οὕτω δὲν ἱκανοποίησεν εἰσέτι ἕνα παλαιότατον καὶ ἔντονον αἴτημα τῆς Πόλεως τῶν Πατρῶν, περὶ ὁλοκληρώσεως τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΔΟΥ ΠΑΤΡΩΝ—ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ (111) ἵνα ἡ πόλις ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὴν ἐνδοχώραν τῆς Πελοποννήσου καὶ ἀναζωπυρωθῇ ἡ φθίνουσα οἰκονομική της ζωή.

»Τὸ ὅλον ὁδικὸν δίκτυον τῆς περιφερείας εὑρίσκεται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Ἀπειλεῖται νὰ διακοπῇ ὁριστικῶς Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΑΤΡΩΝ — ΤΡΙΤΑΙΑΣ καὶ δὲν ὑπάρχει σχεδὸν τοιαύτη ΑΠΟ ΠΑΤΡΩΝ ΠΡΟΣ ΣΟΥΔΕΝΕΙΚΑ, ΠΟΡΤΕΣ, ΣΑΝΤΑΜΕΡΙΟΝ καὶ πρὸς ΛΕΟΝΤΙΟΝ.

»Διότι, Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΣ διὰ τὸν Νομὸν Ἀχαΐας.

»Οὐδὲν τουριστικὸν ξενοδοχεῖον ἢ ἔργον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ., οὔτε εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, οὔτε εἰς τὸ Αἴγιον, οὔτε εἰς τὰ Καλάβρυτα.

»Διότι, ἡ Κυβέρνησις, παρὰ τὴν παραχώρησιν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν καὶ τὴν ἀνειλημμένην ὑποχρέωσίν της, ΔΕΝ ΠΡΟΕΒΗ ΑΚΟΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΝΕΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ.

»Διότι, τὰ σχολικὰ κτίρια τῆς περιφερείας εἶναι ἀνεπαρκῆ. Οὕτω μετὰ τὴν πρὸ ἔτους πανηγυρικὴν θεμελίωσιν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Παιδείας, τοῦ Β΄ Γυμνασίου Θηλέων, οὐδεμία ἐνέργεια πρὸς ἀνέγερσιν τούτου ἐγένετο. Τὰ τρία Γυμνάσια τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν εἶναι ἄνευ ἰδίων κτιρίων, συστεγαζόμενα μετ' ἄλλων. Τὸ Α΄ Ἀρρένων συστεγάζεται μετὰ τοῦ Β΄ Θηλέων, ὡς καὶ τὸ Β΄ Ἀρρένων μετὰ τοῦ Γ΄ Θηλέων. ΕΝ ΑΙΓΙΩ δὲν ὑπάρχει κτίριον Γυμνασίου Θηλέων συστεγαζομένου μετὰ τῶν ἀρρένων.

»Διότι, βαρεῖα εἶναι ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ ΑΝΤΙΠΛΗΜΜΥΡΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ, περὶ τῶν ὁποίων ἐγκαίρως καὶ ἐντόνως εἰδοποιήθη καὶ ἐπῆλθον οὕτω αἱ ἐκτεταμέναι καταστροφαὶ τῆς πόλεως ἐκ τῶν πλημμυρῶν τοῦ Δεκεμβρίου 1962.

»Καὶ μετὰ τὴν πρώτην καταστροφήν, δὲν ἐλήφθησαν ἀμέσως τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῶσιν αἱ καταστροφικαὶ πλημμύραι, ὡς καὶ ἐγένετο κατὰ Ἰανουάριον, συμπληρώσασαι τὴν καταστροφήν.

»Οὐδεμία ἐλήφθη μέχρι σήμερον θετικὴ μέριμνα διὰ τὴν ΣΤΕΓΑΣΙΝ ΤΩΝ ΣΤΕΡΗΘΕΝΤΩΝ, ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΤΩΝ, ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ, ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ, οὔτε διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ὁποίων αἱ κατοικίαι κατέστησαν ἐτοιμόρροποι, οὔτε καὶ διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἐνοίκων τῶν ὁποίων αἱ ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ κατέστησαν ἐπικίνδυνοι, ἐκ τῶν ΚΑΘΙΖΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ.

»Δὲν ἐλήφθη οὐδεμία μέριμνα οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ καὶ ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ (παντοπωλῶν κ.λ.π.), οἵτινες ὑπέστησαν σημαντικὰς ζημίας ἐκ τῶν καταστροφῶν.

»Διότι, οὐδεμία ἐλήφθη θετικὴ μέριμνα διὰ τὴν ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ.

»Διότι, καθυστερεῖ ἀδικαιολογήτως Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ τῆς περιφερείας ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η.

»Διότι, μὲ τὴν ΑΣΤΟΡΓΙΑΝ ποὺ ἐπιδεικνύει ἡ Κυβέρνησις ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ, οὗτος περιῆλθεν εἰς ἐξαθλίωσιν καὶ ἐγκαταλείπει ἀθρόως τὰ χωριά του, ὅπου παραμένουν μόνον οἱ γέροντες λέγοντες χαρακτηριστικῶς ὅτι «σὲ λίγο δὲν θὰ ὑπάρχουν νέοι νὰ μᾶς θάψουν!!!».

»Αἱ πιστώσεις ποὺ χορηγοῦνται εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς διὰ τοὺς ἀγρότας, εἶναι γενικῶς ἀνεπαρκεῖς, αἱ δὲ διατιθέμεναι δὲν χορηγοῦνται ὁλόκληροι, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀγροτῶν θεωροῦνται «ἀναξιόπιστοι» λόγῳ καθυστερήσεως παλαιῶν χρεῶν καὶ δὲν πιστοδοτοῦνται.

»Οὐδεμία πίστωσις ὑπάρχει εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα Πατρῶν καὶ Κ. Ἀχαΐας, ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΕΓΑΣΙΝ ΤΩΝ ΑΣΤΕΓΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ, οὔτε διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων δι' ἀγορᾶς ἀγροκτημάτων, ἵνα οἱ ἀγρόται συγκρατηθῶσιν εἰς τὰ χωρία των, τὰ ὁποῖα οὕτω ἀπογυμνοῦνται».

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

Μετὰ τὸ κίνημα τῶν Νεοτούρκων ἐπανέρχεται εἰς τὴν Δράμαν

37ον

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1908 ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπελήφθη τοῦ μητροπολιτικοῦ ζητήματος Δράμας. Ὁ πατριάρχης εἰσηγούμενος δηλοῖ ὅτι ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας οὐδὲν τὸ ἐνοχοποιητικὸν προκύπτει, οὔτε ἄλλη πρᾶξις συγκεκριμένη εἰς βάρος τοῦ μητροπολίτου Δράμας κατηγγέλθη.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκδίδει παμψηφεὶ ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν γνωστοποιεῖ μὲ τακρίριον εἰς τὴν Πύλην. Ἀλλὰ ὁ Μέγας Βεζύρης ἀπαντᾶ, ὅτι μόνον ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις δύναται ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἀθωότητος ἢ τῆς ἐνοχῆς τοῦ μητροπολίτου.

Ἐπέρχεται ὅμως τὸ κίνημα τῶν Νεοτούρκων.

Τὸ 1891 εἶχεν ἱδρυθῆ εἰς Γενεύην τὸ κομιτᾶτον «Ἕνωσις—Πρόοδος», τὸ ὁποῖον σὺν τῷ χρόνῳ προσεταιρίζετο σημαίνοντα στρατιωτικὰ στοιχεῖα, μὲ σκοπὸ τὴν ἐπανάστασι κατὰ τοῦ σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμίτ.

Ἀπὸ τὴν Γενεύη τὸ Κομιτᾶτον μετέφερε τὸ 1906 τὴν ἕδραν του στὸ Παρίσι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν Θεσσαλονίκη.

Τὴν 3ην Ἰουλίου 1908 ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις. Ὁ σουλτᾶνος ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν Ἀλβανῶν, διώρισε μέγαν βεζύρην τὸν φιλελεύθερον Σαΐδ πασᾶν, ἀλλ' ὁ ταγματάρχης Ἐμβὲρ βέης ἐξ ὀνόματος τοῦ Κομιτάτου, μὴ ἀρκούμενος εἰς ἡμίμετρα, ἀνεκήρυξε τὸ σύνταγμα εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Μακεδονίας, ἐνῶ συγχρόνως τὸ 2ον καὶ 3ον σῶμα στρατοῦ ἡτοιμάζοντο νὰ βαδίσουν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὴν 24ην Ἰουλίου ὁ σουλτάνος ἐνδίδων ἐπανέφερε διὰ διατάγματος τὸ σύνταγμα τοῦ 1878, κατήργησε τὴν λογοκρισίαν καὶ κατασκοπείαν καὶ συνεκάλεσε βουλὴν ἐκ διακοσίων ὀγδοήκοντα ἀντιπροσώπων. Ἀπερίγραπτος ἦτο ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Τούρκων καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνοτήτων ἐν Τουρκίᾳ.

Τὰ συνθήματα τοῦ Κομιτάτου ἦσαν «Χουριέτ — Ἀνταλέτ — Μουσαβάτ», ἤτοι Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης.

Τὰ συνθήματα αὐτὰ μετεδόθησαν εἰς ὅλην τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ἠλέκτρισαν τὰ πλήθη. Περισσότερο συνεκίνησαν τὰς ἐθνικὰς μειονότητας (Ἕλληνας, Ἑβραίους, Βουλγάρους, Ἀρμενίους) ποὺ δὲν ἤξευραν καλά — καλὰ τί συμβαίνει. Ἐπίστευαν ὅτι πράγματι ἤρχιζε περίοδος ἐλευθερίας καὶ ὑπεδέχθησαν μὲ ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Κομιτάτου.

Τόσον μεγάλη ἦτο ἡ σύγχυσις ποὺ ἐπικρατοῦσε ὥστε σὲ πολλὰ χωριά, τῆς Θράκης ἰδίως, οἱ Ἕλληνες κάτοικοι ἐνόμισαν ὅτι εἶχαν δικαίωμα πλέον νὰ μιλοῦν ἐλεύθερα γιὰ τὴν Ἑλλάδα, νὰ ὑψώνουν Ἑλληνικὲς σημαῖες, καὶ νὰ διαβάζουν δημοσία Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες ποὺ ἦσαν ἀπηγορευμένες ἕως ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἀπὸ τὴν Χαμητικὴ λογοκρισία !

Οἱ παράγοντες τοῦ Κομιτάτου ξεκίνησαν γιὰ τὶς προπαγανδιστικὲς περιοδεῖες τους στὶς ἐπαρχίες τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης. Οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τοὺς ὑπεδέχοντο μὲ σημαῖες καὶ λάβαρα καὶ μὲ ἀφῖδες μὲ πελώριες ἐπιγραφές:

— Καλῶς ἤλθατε !
— Ζήτω τὸ Κομιτᾶτον !
— Ζήτω ἡ ἐλευθερία !

Ἡ συγκίνησις τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ποὺ ἐνόμιζεν ὅτι ἀποκτοῦσε τὴν ἐλευθερία του ἐδημιούργησε ἀτμοσφαῖρα συγχύσεως τόσον μεγάλην, ὥστε σὲ πολλὰ χωριὰ τῆς Θράκης, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἦσαν ἀποκλειστικῶς Ἕλληνες, οἱ μουσικὲς ἔπαιζαν τὸν Ἑλληνικὸ ἐθνικὸ ὕμνο καὶ πατριωτικὰ θούρια. Οἱ μαθηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων τραγουδοῦσαν τὸ «Μαύρ' εἶν' ἡ νύχτα στὰ βουνά», μαζὶ μὲ τὸ Πολυχρόνιον τοῦ Σουλτάνου καὶ τὸν ὕμνο τοῦ Κομιτάτου !

Εἰς διάστημα ὀλίγων μηνῶν ὑψώθηκαν παντοῦ ἀναμνηστικὰ μνημεῖα, καὶ οἱ Ἕλληνες, ἀγνοοῦντες ποιοὺς καταχθονίους σκοποὺς ἔκρυβε αὐτὴ ἡ «ἐξ ἐνέδρας» ἀπόλυτος ἐλευθερία ἔκλαιγαν ἀπὸ χαρά. Ἔβλεπαν τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Κομιτάτου σὰν πραγματικοὺς ἥρωας καὶ πρὸ παντὸς τοὺς θεωροῦσαν μεγάλους Φιλελευθέρους καὶ ἀνθρωπιστάς! Καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης εἶχε πλημμυρίσει ἀπὸ τὶς ἐνθουσιαστικὲς φωνές:

— Ζήτω τὸ Σύνταγμα !
— Ζήτω ἡ ἐλευθερία !

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου συντάγματος ἐδόθη γενικὴ ἀμνηστία, ἐκ ταύτης δ' ἐπωφελούμενος ὁ ἐν ἐξορίᾳ μητροπολίτης Χρυσόστομος ἔσπευσε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Δράμαν, ὅπου ἔφθασε τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς 17ης Αὐγούστου 1908. Ἡ Δράμα κατελήφθη ὑπὸ φρενίτιδος ὑποδεχομένη τὸν πολυπόθητον ἱεράρχην της. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν παρευρέθη σύσσωμος ὁ πληθυσμὸς καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ὁ Τοῦρκος σωματάρχης μὲ τοὺς ἀξιωματικούς...

Τὴν ἑπομένην ὁ μητροπολίτης ἐτέλεσε πάνδημον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς ἐθνικο—φυλετικοὺς ἀγῶνας τῆς Μακεδονίας. Συγχρόνως ἄνοιξε κατάλογον ἐράνων πρὸς ἀνέγερσιν μεγαλοπρεποῦς μνημείου ὑπὲρ τῶν πεσόντων.

Ἀλλὰ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀπογοήτευσις ὕστερα ἀπὸ τὶς μεγάλες ἐλπίδες τῆς μεταπολιτεύσεως. Τίποτε οὐσιαστικὰ δὲν μετεβλήθη εἰς τὴν Τουρκία ἢ μᾶλλον μετεβλήθη πρὸς τὸ χειρότερο γιὰ τοὺς Ἕλληνες καὶ χριστιανούς. Ἡ ὑπόθεσις τῆς «ἐλευθερίας» καὶ «ἰσότητος» ἦτο ὑπόθεσις μικροῦ χρόνου. Ὁ διορατικώτατος Πατριάρχης Ἰωακεὶμ εἶχε προβλέψει ὅτι ἡ ἱστορία αὐτὴ ὑπέκρυπτε καταχθόνια σχέδια. Καὶ πράγματι, ὀλίγες ἡμέρες μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Χρυσοστό